

vægt af enlige, 68 pct. enlige og 32 pct. gifte eller samboende.

Ved at yde denne forebyggende indsats har mødrehjælpen kunnet medvirke til at skabe bedre rammer for trivselen for enlige forsørgere og familier med børn. En vigtig forudsætning for at barnet kan fødes sundt og levedygtigt, og allerede fra fødslen få mulighed for en sund fysisk og psykisk udvikling.

Med institutionernes bevillinger har det kun i begrænset omfang været muligt at iværksætte disse forebyggende hjælpeforanstaltninger. Institutionerne har ikke altid været i stand til at følge alle konstaterede behov op med en effektiv hjælp.

Således som forslagets § 40, stk. 1 og bemærkningerne hertil er udformet, vil der ske en klar forringelse af den forebyggende indsats overfor gravide og familier med børn. Man skal derfor henstille, at paragraffens formulering og bemærkningerne hertil tages op til fornyet overvejelse med henblik på at understrege den forebyggende indsats afgørende betydning.

Såfremt det er hensigten, at der skal foretages en transgbedømmelse svarende til reglerne i § 37, stk. 2 og med tilbagebetalingspligt efter § 7, må mødrehjælpen ud fra sine erfaringer tage afstand herfra.

Hensigten med at yde forebyggende indsats er ikke blot at bevare pågældendes hidtidige levestandard, men i visse situationer ved ydelse af hjælpen at forbedre denne, for derigennem at fremme trivselen. Særlig når det drejer sig om enlige og familier med børn er dette vigtigt. Ved bedømmelsen af sådanne tilfælde må man medtage alle relevante faktorer og ved afgørelsen af, om hjælp kan ydes, må meget stærkt indgå overvejelser om, hvorvidt denne er påkrævet ud fra et forebyggende synspunkt.

Mødrehjælpen skal derfor anmode om, at man i lovforslaget medtager de bestemmelser som i dag er gældende i mødrehjælpslovens § 1, stk. 5 og lov om børne- og ungdomsforsorg, specielt § 27.

ad § 41, stk. 1.

Man skal henstille, at der i bemærkningerne gøres opmærksom på social- og sundhedsforvaltningens forpligtelse til også i den omtalte 3 måneders periode at yde

gravide råd og vejledning om de personlige, juridiske og sociale problemer, som ikke afhjælpes alene ved ydelse af forbigående økonomisk bistand. Især enlige gravide kan have behov for at få gennemdrøftet situationen og de problemer med hensyn til bolig, arbejde og børnepasning, der kan opstå for den enlige forsøger.

ad § 42.

Man går ud fra, at der også forsåvidt angår denne bestemmelse fastsættes nærmere retningslinier efter § 30 om samarbejdet med arbejdsformidlingen (erhvervsvejledningen), samt at der i tiden omkring bistandslovens ikrafttræden tages højde for, at den viden og erfaring, som de hidtidige hjælpeinstitutioner sidder inde med — for mødrehjælpens vedkommende vedrørende uddannelse af gravide og enlige forsørgere med små børn — stilles til rådighed for kommunerne (alt efter omstændighederne f. eks. ved bistand fra socialcentrene). For mødrehjælpsarbejdets vedkommende tænkes her bl. a. på erfaringerne om betydningen af, at uddannelsesvalget sker i samarbejde med klienten, betydningen af, at de ydre forhold (bolig, børnepasning m. v.) er afklarede inden uddannelsen påbegyndes, samt betydningen af at der gives klienten vejledning og støtte under uddannelsesforløbet.

Forsåvidt angår selve bestemmelsens formulering, skal man henstille, at det tydeliggøres, at hjælpen ikke skal afvente tildeling fra statens uddannelsesstøtte m. v., men kan ydes fra uddannelsens påbegyndelse, og således at der samtidig gives klienten besked om, at tildeling fra statens uddannelsesstøtte m. v. vil blive modregnet i hjælpen.

Man har sammenholdt bestemmelsen med bemærkningerne i resumeeet af socialreformkommissionens betænkning II. Det anføres her, sektion 19, at „betingelserne for at støtte til uddannelse og revalidering foreslås udformet så elastisk, at der bliver mulighed for at anlægge en konkret behovsbedømmelse, hvori indgår lægelige kriterier (fysisk og psykisk helbredstilstand) og/eller sociale kriterier“.

I bemærkningerne til bestemmelsen anføres, at den dækker de situationer, der i gældende lovgivning omhandles i revalideringslovens § 6, forsorgslovens § 56, stk. 2, mødrehjælpslovens § 1, stk. 5, enkepen-